

i lov om værdipapirhandel m.v., at Fondsrådet er et uafhængigt, kollegialt råd.

Vedtagelsen af denne lov har derfor medført, at det er nødvendigt at udnytte direktivernes hjemmel til at etablere en adgang for de enkelte tilsynsmyndigheder til at udveksle oplysninger indbyrdes.

For såvel Fondsrådet som Det Finansielle Virksomhedsråd kan der kun være tale om at videregive oplysninger vedrørende virksomheder, der er underlagt Fondsrådets henholdsvis Det Finansielle Virksomhedsråds kompetence i henhold til loven.

Det foreslås i *nr. 11*, at ECB nævnes eksplicit i bestemmelsen for at undgå fortolkningstvivl.

Nr. 13 fastlægger kredsen af myndigheder i lande inden for Den Europæiske Union og lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, til hvilke der kan videregives fortrolige oplysninger. Kredsen af myndigheder, organer og personer, som efter *nr. 14* kan modtage fortrolige oplysninger på baggrund af en samarbejdsaftale, er identisk med den modtagerkreds, der er gældende inden for Den Europæiske Union. Videregivelse kan kun ske, såfremt betingelserne som anført i stk. 9 og 10 overholdes.

Efter *stk. 6* bliver den, der modtager oplysninger fra Finanstilsynet, efter forslagene til stk. 4 og 5 omfattet af tilsynets tavshedspligt, i det omfang der er tale om fortrolige oplysninger.

Bestemmelsen indebærer i overensstemmelse med den gældende bestemmelse ikke indskrænkninger i grundlæggende principper inden for retsplejen. Bestemmelsen har derfor bl.a. ingen indflydelse på en forsvarers ret til at blive gjort bekendt med sagens materiale, jf. herved den foreslåede bestemmelse i stk. 5, nr. 2.

Stk. 7 medfører, at Finanstilsynet alene må anvende de fortrolige oplysninger, som Finanstilsynet modtager, som led i varetagelsen af Finanstilsynets opgaver efter lovgivningen.

Tidsfristen i *stk. 8* stammer oprindeligt fra lov nr. 367 af 14. juni 1995 om en indskydergarantifond.

Stk. 9 forudsætter ligesom den gældende bestemmelse, at modtageren af oplysninger efter stk. 5, nr. 14, er underlagt en tavshedspligt, der mindst svarer til den, der gælder for tilsynsmyndighederne i landene inden for Den Europæiske Union. Finanstilsynet kan således kun videregive oplysninger til de angivne myndigheder, organer og personer i tredjelande, hvis lovgivningen i det pågældende land fastlægger en tilsvarende tavshedspligt.

Derudover forudsættes det, at den myndighed m.v., der modtager oplysningerne, alene må anvende de fortrolige oplysninger ved varetagelsen af sine opgaver.

Efter *stk. 10* kan videregivelse efter stk. 5, nr. 14, af oplysninger, der hidrører fra et andet land inden for Den Europæiske Union, kun ske, såfremt det pågældende lands kompetente myndigheder, som har afgivet dem, har givet deres udtrykkelige samtykke til videregivelsen. Sådanne oplysninger må udelukkende bruges til det formål tilladelsen vedrører.

Til § 124

Bestemmelsen er i hovedsagen en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i § 77 b i den gældende lov om investeringsforeninger og specialforeninger og svarer til § 355 i lov om finansiel virksomhed.

Stk. 1 medfører, at det som udgangspunkt alene er den forening, som en sag vedrører, der er part i forhold til Finanstilsynet. Det foreslås som noget nyt, at der gives udenlandske investeringsinstitutter samme retstilling som nationale foreninger. Baggrunden herfor er, at det skønnes hensigtsmæssigt, at grænseoverskridende investeringsinstitutter opnår partsstatus efter loven på lige fod med nationale foreninger, således at der ikke sker forskelsbehandling.

Det særlige partsbegreb er nødvendigt for at undgå en udhuling af Finanstilsynets tavshedspligt, da parter adgang til aktindsigt efter forvaltningsloven ikke tilsidesættes af tavshedspligtsreglerne. Det fremgår bl.a. af ombudsmandens praksis, at det almindelige forvaltningsretlige partsbegreb fortolkes bredt, jf. FOB 1987 64, hvor ombudsmanden tillagde Indlånerforeningen i 6. juli Banken partsstatus i forhold til tilsynets sag om anmeldelse af betalingsstandsning.

Bestemmelsen medfører, at medlemmer af foreninger ikke er parter i forhold til Finanstilsynet. Dette gælder, uanset hvilken interesse de måtte have i en given sag. Dog kan medlemmer, der klager over, at en forening ikke overholder god skik eller reglerne om videregivelse, blive part i den del af sagen, jf. bemærkningerne til stk. 4.

Investeringsforvaltningsselskabers og depotselskabers partsstatus er reguleret i lov om finansiel virksomhed.

Partsstatus indebærer bl.a. adgang til efter forvaltningslovens regler at få fortrolige oplysninger i den del af en sag, som vedrører den pågældende, samt mulighed for at indbringe Finanstilsynets afgørelse herom for Erhvervsankenævnet. Forvaltningslovens regler om partsbeføjelser finder dog kun anvendelse i sager, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en